

## **SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 32

van **EMMILY TALPE**

datum: 5 oktober 2021

---

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

---

### *Verplichte distelbestrijding door landbouwers - Controle en gevolgen*

Voormalig collega Herman De Croo heeft in het verleden verscheidene vragen gesteld over de distelproblematiek. Er is inderdaad een spagaat tussen landbouw en natuur. Terwijl de landbouwers de distels moeten bestrijden als schadelijk gewas, moet dat niet gebeuren bij particulieren. Maar het gevolg is vaak dat boeren net distels in hun weide krijgen via particuliere gronden. Dat is niet alleen vervelend, maar het kan ook tot het perverse gevolg leiden dat boeren gesanctioneerd worden voor iets waar ze zelf weinig vat op hebben. De van kracht zijnde bestrijdingsplicht van akkerdistelhaarden door landbouwers wordt namelijk steekproefgewijs gecontroleerd door het Departement Landbouw en Visserij. In 2018 werden op 26 percelen van 14 verschillende landbouwers akkerdistelhaarden vastgesteld. In 2017 was dat op 21 percelen bij 12 landbouwers. Deze vaststellingen gaven aanleiding tot het korten van areaal- en diergebonden GLB-betalingen (GLB: gemeenschappelijk landbouwbeleid) van de betrokken landbouwers.

1. Hoe is het aantal controles geëvolueerd in de jaren 2019, 2020 en dit jaar?
2. Hoeveel akkerdistelhaarden werden in die periode jaarlijks vastgesteld?
3. Hoeveel keer hebben vaststellingen van akkerdistelhaarden aanleiding gegeven tot het korten van areaal- en diergebonden GLB-betalingen? Cijfers graag per jaar voor de periode 2017 tot heden.
4. Hoeveel areaal- en diergebonden GLB-betalingen hebben de betrokken landbouwers mislopen ten gevolge van de vaststelling van de aanwezigheid van akkerdistelhaarden? Cijfers graag per jaar voor de periode 2017 tot heden.

**HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

**ANTWOORD**

op vraag nr. 32 van 6 oktober 2021

van **EMMILY TALPE**

1-2. De resultaten van de controles in 2019, 2020 en 2021 op de naleving van de bestrijdingsplicht van akkerdistelhaarden in het kader van de randvoorwaarden die van toepassing zijn op deelnemers aan areaalgebonden steunmaatregelen van het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, zijn weergegeven in tabel 1.

**Tabel 1. Aantal landbouwers en aantal percelen met vaststellingen op de niet-naleving van de bestrijdingsplicht van akkerdistelhaarden in het kader van de randvoorwaarden in 2019, 2020 en 2021**

| Jaar  | aantal gecontroleerde landbouwers met vaststellingen | aantal gecontroleerde percelen met akkerdistelhaarden |
|-------|------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------|
| 2019  | 16                                                   | 39                                                    |
| 2020  | 11                                                   | 44                                                    |
| 2021* | 6                                                    | 6                                                     |

\* Voorlopige cijfers voor 2021 aangezien nog niet alle controles zijn gestart, uitgevoerd en afgesloten

Bron: Departement Landbouw en Visserij

3-4. Conform de EU-voorschriften wordt bij de bepaling van de sanctiemaat of de korting op de areaal- en diergebonden GLB-betalingen, niet elke niet-naleving afzonderlijk in rekening gebracht. Verschillende niet-nalevingen binnen éénzelfde categorie worden bij de vaststelling van de korting als één niet-naleving beschouwd. Bovendien worden inhoudingen als gevolg van niet-nalevingen uit meerdere categorieën samengevoegd. Hierdoor is het niet mogelijk om het aantal toegepaste kortingen noch het toegepaste kortingsbedrag uit te splitsen per afzonderlijke niet-naleving die aan de basis van de korting lag.

Algemeen gesproken wordt de gevraagde oppervlakte- en diergebonden steun met 3% gekort wanneer de niet-naleving van de randvoorwaarden het gevolg is van een nalatigheid van de landbouwer. Afhankelijk van de ernst, de omvang en het permanent karakter van de niet-naleving kan dit percentage verlaagd worden tot 1% of verhoogd worden tot maximaal 5%.